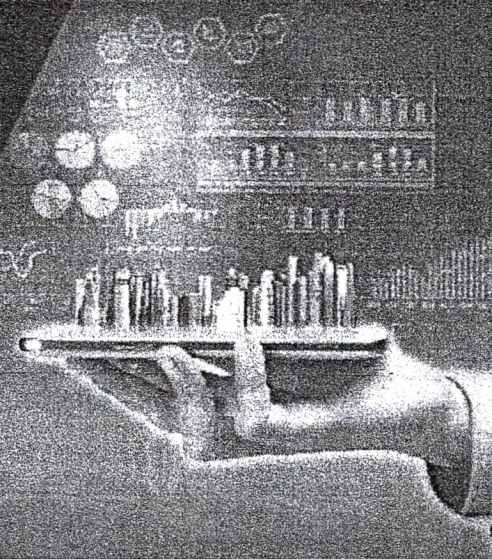

PROCEEDINGS

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7

2018

วิทยาการจัดการวิชาการ

**“การวิจัยและนวัตกรรม
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย 4.0”**

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2561

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (แม่สอด)

อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนวิจัยเป็นฐาน (RBL) เพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในรายวิชาการตลาด สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพชรบูรณ์.....	509
การประเมินการใช้ Voice - Thread มาใช้ในการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อรองรับ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดตาก วิชานนท์ ผ่องจิตต์ สุกัญญา ธรรมธีระศิษฐ์ และฉวีวิทย์ ไพรมหานิยม.....	521
การสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน ทพณัฏฐ์ รัตนภรณ์ และปณิสรา คงปัญญา.....	528
การศึกษาพฤติกรรมและผลกระทบต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ศุภมาส ผกาภาส.....	539
การพัฒนาระบบพยากรณ์บริหารจัดการสินค้าจากฐานทรัพยากรชุมชน เอี่ยม สายคำหน่อ.....	547
ภาคผนวก.....	559
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองผลงานทางวิชาการ.....	561
คณะกรรมการดำเนินงาน.....	564
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ ๒๙๐๖/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุม วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗	566
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ ๒๙๐๗/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความเพื่อ นำเสนอในประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗.....	573

การสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ
ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน
The Construct of Sustainable Social Knowledge of the Cultural Diversity of Phetchabun
Province for Integration Learning to Community for Support ASEAN Community

วุฒินันท์ รัตนภรณ์*

ปานิสรา คงปัญญา**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ กลุ่มชาติพันธุ์ไทลื้อ ชาวบน ม้ง ลีซอ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้เริ่มจากการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ และดำเนินการสร้างเครือข่ายตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน

คำสำคัญ: เครือข่ายชุมชน, ชุมชนแห่งการเรียนรู้, วัฒนธรรมชุมชน, ประชาคมอาเซียน

Abstract

This research aims to construct of sustainable social knowledge of the cultural diversity of Phetchabun province for integration learning to community for support ASEAN community. The population used in this study was Thai Lom, Chaobon, Hmong and Lisu. The results of this research found that bring their own identity and the identity of ethnic groups used to advantage to develop a cultural local knowledge to develop or build from the past to maintenance. The process of creating a community network of cultural learning of various ethnic groups. In Phetchabun Province, the consciousness of conserving and restoring the language and culture of ethnic groups has begun. Conducting a collaborative action research network. The emphasis is on community participation in integrating learning into the community for the ASEAN community.

Keywords: Social Network, Social Knowledge, Social Cultural, ASEAN Community

บทนำ

โลกยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันกำลังอยู่ในภาวะของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เศรษฐกิจ สังคม การเมืองระหว่างประเทศและวัฒนธรรมสมัยใหม่มีอิทธิพลเป็นอย่างมาก การสื่อสารมีพลังไร้พรมแดนเข้าถึงแม้ในพื้นที่ห่างไกล ภาษาและวัฒนธรรมพื้นบ้านของ ชนกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยอยู่ในภาวะอันตรายและเสี่ยงต่อการสูญสลาย สภาพการณ์เช่นนี้เป็นภัยคุกคามความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เป็นปัญหาล้ายกับการสูญเสียความหลากหลาย

* อาจารย์สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

** อาจารย์สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ทางชีวภาพในความสนใจของนักวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผู้คนทั่วไปที่เกี่ยวข้องก็ยังขาดความตระหนักรู้เพียงพอสู่ถึงความร้ายแรงของปัญหาภาวะวิกฤติทางวัฒนธรรม และผลกระทบที่เกิดขึ้นอันจะทำให้หลายความหลากหลายทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นแหล่งเก็บภูมิปัญญาของมนุษยชาติติดต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน ส่งผลให้เกิดวิกฤตด้านอัตลักษณ์ของกลุ่มชนต่างๆ ต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ ซึ่งมีผลให้กลุ่มชนต่างๆ อ่อนแอ ไม่สามารถธำรงรักษาเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของตนเองไว้ได้ ประเทศไทยก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ประสบกับภาวะวิกฤตินี้ ทำให้สังคมอ่อนแอขาดความเชื่อมั่น ความมั่นคง ซึ่งเป็นรากฐานของการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละชุมชนแสดงให้เห็นถึงความเป็นลักษณะเฉพาะหรือความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละชุมชน ปัญหาและความต้องการในแต่ละชุมชนย่อมแตกต่างกันไป การช่วยเหลือหรือชุมชนต้องการพึ่งพาตนเองย่อมแตกต่างกัน ไม่เหมือนกันทั้งหมดอาจจะมีลักษณะต่างๆ ไปในสถาบันทางสังคมที่มีความคล้ายคลึงกัน แต่ความมีชีวิตทางวัฒนธรรมในสถาบันต่างๆ ย่อมแตกต่างกันไป เช่น ในแต่ละชุมชนย่อมจะมีสถาบันต่างๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน แต่บริบทเนื้อหาของการคงอยู่ การปรับตัว และการเปลี่ยนแปลงในแต่ละสถาบันแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เหมือนกัน ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความสำคัญอย่างมากในงานพัฒนา ดังจะเห็นว่าผลกระทบของการพัฒนาประเทศโดยไม่ได้นิ่งเงาถึงการพัฒนาที่ต้องมีความแตกต่างกันตามความหลากหลายทางวัฒนธรรมจึงทำให้เกิดช่องว่างของการพัฒนา หรือเกิดผลกระทบในการพัฒนาประเทศที่ทำให้บางชุมชนไม่ได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่เหมาะสม (สำราญ ท้าวเงิน, 2559 หน้า 40)

การสร้างพลังสังคมเพื่อขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเนื่องจากการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันคิดร่วมกันทำร่วมกันสร้างร่วมกันวางแผนร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมตลอดจนเป็นการใช้ทุนมนุษย์ซึ่งเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญที่สุดที่ได้ทำหน้าที่สร้างสังคมคุณภาพ โดยการสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัว และชุมชนให้สามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวอยู่ในสภาวะการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการรวมกลุ่มที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ส่งเสริมให้ภาคเอกชนภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมพัฒนาคุณภาพประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนาสร้างเครือข่ายพลังสังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง (นฤชา โฆษาศิวิไลซ์ และคณะ, 2559 หน้า 108)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียนอย่างยั่งยืนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อร่วมกันเรียนรู้ ร่วมกันแสวงหาปัญหา ทำงานร่วมกันทั้งแก้ปัญหา เพื่อลดผลกระทบของการพัฒนาประเทศที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือในการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยมีนักวิจัยภายนอกทำหน้าที่เป็นผู้เอื้ออำนวย หรือวิทยากรกระบวนการร่วมกับนักวิจัยชุมชนที่เป็นชาวบ้าน เพื่อสร้างคุณลักษณะของการเรียนรู้แบบพหุภาคี ให้ชุมชนเป็นผู้คิดและมีส่วนร่วมในการทำงานตั้งแต่เริ่มกำหนดนโยบาย จนถึงสิ้นสุดขั้นตอนสุดท้ายในการติดตามประเมินผล ส่งเสริมให้คนในชุมชนนำองค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบริบทชุมชน ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพของชุมชน ลักษณะทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ชุมชนและสมาชิกกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ชาติพันธุ์ไทหล่ม ชาวบน ม้ง ลีซอ เห็นความสำคัญของการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1) การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาชุมชน ในขั้นนี้เน้นการศึกษาวิเคราะห์ชุมชนและการให้การศึกษากับชุมชน โดยเน้นไปที่กระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ โดยวิธีการจะใช้การอภิปรายถกปัญหา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวบ้าน ทั้งที่เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนระดับบุคคลและระดับกลุ่มบุคคล เพื่อเป็นการประเมินปัญหาและความต้องการของชุมชน พร้อมไปกับการประเมินความเป็นไปได้ในด้านทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน ทั้งที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะภาษาและวัฒนธรรมเพื่อที่จะนำทรัพยากรมาใช้ในการกำหนดแผนเพื่อการจัดโครงการต่อไป

2) การพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการ เพื่อการวิเคราะห์โครงการโดยการประเมินความต้องการของชุมชน หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในความเป็นจริงมักจะมีหลายแนวทาง ชาวบ้านและนักวิจัยจะต้องพิจารณาร่วมกันว่าวิธีการแก้ไขปัญหาคือที่เหมาะสมกับท้องถิ่น หรือมีความเป็นไปได้ โดยชาวบ้านควรมีบทบาทหลักเข้ามีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น และกำหนดโครงการหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการ

3) การกำหนดแผนงานโครงการและการจัดการ กิจกรรมในช่วงนี้จะเป็นกระบวนการตัดสินใจร่วมกันเพื่อคัดเลือกโครงการและกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ ดังนั้น เพื่อความมั่นใจว่าโครงการที่ได้รับการคัดเลือก เป็นโครงการและกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ ดังนั้น หลังจากที่ผ่านมาขั้นตอน 2 มาแล้ว ผู้วิจัยจะต้องใช้วิธีการกระตุ้นให้ชาวบ้านมีบทบาทหลักในการแก้ไขปัญหา การกำหนดโครงการ และกิจกรรมที่จะดำเนินการ

4) การปฏิบัติตามโครงการ เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่ได้วางแผนไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำผลของการวิจัยไปสู่การปฏิบัติแล้วก็ยิ่งห่างไกลจากบริบทชีวิตประจำวันของเขามากขึ้น การเข้าร่วมงานวิจัยของชาวบ้าน จึงเป็นไปโดยเน้นการรับฟังสิ่งที่ผู้วิจัย และนักพัฒนาพูดเป็นหลัก ผลของการวิจัยเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความชอบธรรมให้แก่การดำเนินกิจกรรม/โครงการพัฒนาของภาครัฐดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น

5) ระยะการติดตามและประเมินผลโครงการ เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวกับการการวัดผลสำเร็จของโครงการ ซึ่งหากโครงการมีสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสมและอย่างต่อเนื่อง ก็อาจจะเป็นข้อพิสูจน์ถึงความไม่ประสบความสำเร็จของโครงการได้ ในขั้นตอนนี้ คณะผู้วิจัยจะร่วมกับชาวบ้านที่เป็นผู้ร่วมงานวิจัย ทำการตรวจสอบข้อมูลที่เป็นผลของการวิจัยว่าครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ จากนั้นจะมีการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และจัดเวทีชาวบ้าน เพื่อนำเสนอผลการวิจัยเพื่อเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคณะผู้วิจัยกับชุมชน รวมถึงการสานต่อให้ชาวบ้านนำผลของการวิจัยไปดำเนินการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาชุมชนต่อไป

ผลการศึกษาหรือผลการวิจัย

1. บริบทชุมชน ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพของชุมชน ลักษณะทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์

ส่วนใหญ่กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์อยู่ร่วมกันแบบเครือญาติ โดยมีการอพยพมาจากหลายพื้นที่ โตลกลุ่มชาติพันธุ์ไทหล่มเดิมมาจากประเทศลาว มีเชื้อชาติลาว แต่แรกเริ่มและมาได้กับคนไทยจึงมีเชื้อชาติไทย โดยมักจะทำนา ปลูกผัก ปลูกยาสูบ การแต่งกายแบบพื้นบ้านธรรมดาทั่วไป วัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ การทำบุญบ้าน

บวชนาค ทำบุญเข้าพรรษา นำอาหารไว้บิณฑบาตที่ล่องกลับไปแล้ว งานวันข้าวประดับดินหลังเข้าพรรษาแล้ว ขณะที่กลุ่มชาติพันธุ์ม้งและลีซอจะมีประเพณีที่แตกต่างออกไป ประเพณีที่สำคัญของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง ได้แก่ พิธีกินข้าวใหม่ เป็นพิธีฉลองการเก็บเกี่ยวและแสดงความขอบคุณต่อเทพเจ้าที่ได้มอบผลผลิตและอาหารที่อุดมสมบูรณ์แก่ชาตตลอดทั้งปี ประเพณีปีใหม่ม้ง เป็นงานเฉลิมฉลองส่งท้ายปีเก่าในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 12 ทางจันทคติ และวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 1 หรือเดือนอ้าย เป็นวันขึ้นปีใหม่ประจำปี หนุ่มสาวจะเล่นโยลูกช่วง ตีลูกชนไก่ จัดงานเป็นระยะเวลา 3-9 วัน ขณะที่ประเพณีของกลุ่มชาติพันธุ์ลีซอที่เป็นเอกลักษณ์ได้แก่ ประเพณีการแต่งงานในการแต่งงานของชาวเขาผ่านลีซอ จะแต่งเป็นเลขคู่เท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นสินสอด ทองหมั้น วันที่จัดงาน ก่อนแต่งงานผู้หญิงต้องไปอยู่กับฝ่ายชายก่อน 1 วัน การสู่ขอจะมีการตั้งขันโตกแจกัน และทำหมมาากันและใช้กระตาสีขาวมานับเป็นดอกไม้ พิธีงานศพ จะมีคนคอยประกาศว่ามีคนตาย ถ้าผู้ตามเป็นบิดา ให้ลูกไปขอมาแต่ละบ้านเพื่อให้ไปช่วยงานศพ โดยใช้ธูปปัก 2 ดอก บริเวณหน้าบ้าน ถ้าตามตามธรรมชาติไม่เป็นโรคอะไรให้ทำการฝัง แต่ถ้าตามด้วยโรคร้ายแรงหรืออุบัติเหตุให้ทำการเผา นอกจากนี้กลุ่มชาติพันธุ์ชาวนจะมีประเพณีพันธุรดของชาวน้ำเลา ตำบลบ้านโคก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นประเพณีของชาวน้ำเลา ที่ปฏิบัติสืบทอดกันมานาน โดยจัดขึ้นในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 4 ของทุกปี เพื่อเป็นการบูชาลพพระพุทธร และการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความรัก ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ตลอดจนเป็นการสร้างความสามัคคีในหมู่บ้าน และชุมชนอีกด้วย

ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นสมบัติอันล้ำค่าที่บรรพชนได้มอบให้แก่ลูกหลาน การศึกษาความหลากหลายทางภาษาจึงเป็นการศึกษาความหลากหลายของวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชนชาตินั้นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยไม่มีข้อกำหนด ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากสภาพภูมิประเทศ ความแตกต่างของกลุ่มสังคม ภาษาไทหล่ม เป็นภาษาถิ่นที่ใช้กันทั่วไปในเขตอำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอน้ำหนาว เป็นภาษาไทยถิ่นในสาขาหลวงพระบาง ภาษาไทหล่มมีการใช้ศัพท์คล้ายกับภาษาไทยอีสาน แต่แตกต่างกันที่ สำเนียง ภาษาไทหล่มจะมีสำเนียงคล้ายกับภาษาลาวที่ใช้พูดในเมืองหลวงพระบาง เนื่องจากประชากรในเขตพื้นที่นี้ส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นเดิมที่อพยพมาจากเมืองหลวงพระบาง ประเทศลาว ภาษาชาวน หรือญ้อกูร (Nyah Kur) หรือ เนียะกุล (Nia Kuoll) ชาวนเป็นกลุ่มชนดั้งเดิมของเพชรบูรณ์ สืบเชื้อสายมาจากละว้า มีภาษาพูด เป็นภาษาชาวน จัดอยู่ในตระกูลมอญ-เขมร เป็นภาษาย่อยของมอญโบราณ ที่พูดอยู่ในสมัยอาณาจักรทวารวดี ซึ่งเป็นอาณาจักรที่เก่าแก่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ซึ่งคำศัพท์แตกต่างไปจากภาษากลุ่มอื่น ๆ ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวตัวเองจะสื่อสารกันโดยใช้ภาษาม้งเขี้ยว ส่วนทางครอบครัวสามึงจะใช้ภาษาม้งขาวในการสื่อสาร ถ้าเวลาเจอตกท้ายกับชาวนบ้านจะพูดกันเป็นภาษาม้งขาว เพราะม้งขาวจะมีจำนวนมากกว่าโดยมีบางคำที่ต่างต่างกัน ภาษาที่ลีซอใช้เป็นภาษากลุ่มทิเบต-พม่า (Tibeton-burman) ซึ่งสัมพันธ์กับภาษามูเซอและอีกอ้อมแต่มีเฉพาะภาษาพูดเท่านั้น ไม่มีภาษาเขียน เคยมีหมอสอนศาสนาคริสต์ได้ประดิษฐ์เขียนภาษาลีซอ โดยดัดแปลงจากตัวอักษรโรมัน ซึ่งยากที่จะบันทึกเพราะมีหลายเสียงหลายรูป ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงบริบทชุมชน ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพของชุมชน ลักษณะทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์

	ไทหล่ม	ชาวนน	ชาวม้ง	ชาวลีซอ
บริบทชุมชน	พื้นที่ทางการเกษตร อยู่ร่วมกันแบบเครือ ญาติ ถิ่นฐานเดิม ส่วนมากมาจากทาง ลพบุรีและหลาย พื้นที่	ชาวบ้านส่วนใหญ่ อยู่กันแบบพี่น้อง มีอาหารการกินก็ แบ่งปันและพึ่งพา อาศัยกัน	เป็นพื้นที่ เกษตรกรรม	เป็นพื้นที่การ เกษตรกรรม ปลูก ข้าวไร่ ข้าวโพด ผักกาด
ประวัติความเป็นมา	เดิมมาจากประเทศ ลาว มีเชื้อชาติลาว ปัจจุบันได้เชื้อสาย ไทยหมดแล้ว	ไม่ทราบประวัติ ความเป็นมา อาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายายมาตั้งแต่เกิด	อพยพจากจังหวัด เชียงราย พะเยา และน่าน	อพยพมาจาก จังหวัดเชียงใหม่
ลักษณะทางกายภาพ	เป็นพื้นที่ราบลุ่ม อาศัยอยู่ร่วมกันเป็น ชุมชนหลายชุมชน	เป็นป่าไม้ผลัดใบ ต้นไผ่ และต้นไม้ที่มี ขนาดใหญ่	เป็นพื้นที่ที่มีความ หนาวเย็นตลอดปี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ ราบสูง	พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ ราบสูง แต่ปัจจุบัน ด้วยสภาพป่าได้ถูก ทำลายจึงทำให้ พื้นที่มีอุณหภูมิที่ เพิ่มสูงขึ้น
ลักษณะทางเศรษฐกิจ	อาชีพทำนา ปลูกผัก ปลูกยาสูบ	อาชีพของชาวบ้าน ส่วนใหญ่จะปลูก ข้าว ข้าวโพด	ทำสวนทำไร่ ค้าขาย หัตถกรรม ส่วนมากรับจ้างต่าง ถิ่นเป็นกลุ่มสตรี	อาศัยอยู่เป็นกลุ่มๆ มีรถโดยสารขนาด เล็กบริการ และใช้ รถยนต์ส่วนตัวทุก ครัวเรือน
ลักษณะทางสังคม	การแต่งกายแบบ พื้นบ้านธรรมดา ทั่วไป การศึกษาใน ระดับสูงถึงระดับ ปริญญาโท มีการ คมนาคมสะดวก ติดต่อกับหลาย จังหวัด	พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกัน สามารถ ปรับเปลี่ยนไปตาม สภาพเศรษฐกิจและ สังคมในปัจจุบันได้	พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกัน สามารถ ปรับเปลี่ยนไปตาม สภาพเศรษฐกิจและ สังคมในปัจจุบันได้	พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกัน สามารถ ปรับเปลี่ยนไปตาม สภาพเศรษฐกิจและ สังคมในปัจจุบันได้
ภาษา	ภาษาไทหล่ม	ภาษาชาวนน	ภาษาม้ง	ภาษาลีซอ

ตารางที่ 1 แสดงบริบทชุมชน ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพของชุมชน ลักษณะทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์

	ไทหล่ม	ชาวนน	ชาวม้ง	ชาวลีซอ
ประเพณีและวัฒนธรรม	มีการทำบุญบ้าน บวชนาค ทำบุญ เข้าพรรษา นำ อาหารไหว้บรรพ บุรุษที่ล่วงลับไป แล้ว งานวันข้าว ประดับดินหลัง เข้าพรรษาแล้ว	ประเพณีพันดรด เป็นประเพณีที่จัด ขึ้นในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 4 ของ ทุกปี เพื่อเป็นการ บูชาศาลพระพุท ธ และการบวงสรวง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ใน หมู่บ้าน	พิธีกินข้าวใหม่ เป็น พิธีฉลองการเก็บ เกี่ยว ประเพณีปี ใหม่ม้ง เป็นงาน เฉลิมฉลองส่งท้ายปี เก่าในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 12 ทาง จันทร์คติ	ประเพณีการ แต่งงาน พิธีงานศพ พิธี “ปะเตอฉากั่ว” เป็นพิธีเรียกขวัญ และทำบุญต่ออายุ

2. กระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน

จากการศึกษาบริบทของชุมชน เพื่อการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน พบว่า ก่อนที่ทีมวิจัยจะเข้าไปดำเนินการวิจัยแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ที่ทำการศึกษายังไม่มีนักวิชาการที่เข้ามาช่วยสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนอย่างจริงจังต่อเนื่อง ขาดผู้นำที่เข้มแข็งทั้งผู้นำท้องถิ่นที่เป็นทางการ และผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้นำชุมชนให้ความสำคัญต่องานสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้้น้อยมาก บุคคลในระบบราชการและผู้นำในชุมชนยังไม่สามารถปฏิบัติตนให้เป็นที่ศรัทธาของชุมชนได้ ข้าราชการในแต่ละหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการทำงานน้อยมาก หน่วยงานทางการศึกษายังไม่สามารถเป็นที่พึ่งทางปัญญาของชุมชน ข้าราชการครูยังไม่เห็นความสำคัญกับงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ขาดแรงจูงใจในการพัฒนางานภูมิปัญญาองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ยังทำงานแบบมีส่วนร่วมกันไม่ได้ แต่จะทำงานเมื่อเห็นประโยชน์ส่วนตนเท่านั้น ข้าราชการปฏิบัติงานเชิงรุกน้อย และไม่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจรากหญ้า ประชาชนยังได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ทางภาครัฐในรูปแบบเดิม เจ้าหน้าที่จะมีการปฏิบัติงานลงสู่ชุมชนชั่วคราว เมื่อมีคำสั่งจากผู้บริหารและเมื่อต้องการผลงานเชิงปริมาณจากชุมชนไปเสนอต่อผู้บังคับบัญชา และพบว่ายังไม่มีการนำภาษาและวัฒนธรรมมาสร้างเศรษฐกิจสู่ชุมชนของตนเอง เพราะยังไม่มีผู้ชี้แนะด้านการพัฒนา ซึ่งคนในชุมชนเองยังไม่เคยสร้างงานแบบมีส่วนร่วมกันเป็นภาคีกับบุคคลกลุ่มใดๆ

โดยในการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคม โดยเริ่มสร้างเครือข่ายจากการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่กำลังจะถูกลืมเลือนไปทุกขณะ โดยนักวิจัยเข้าไปกระตุ้นให้ชุมชนเห็นความสำคัญ และช่วยพัฒนาฐานความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมให้เกิดขึ้น แล้วจึงดำเนินการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเข้ามาสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน ตามแนวคิดลักษณะเครือข่ายสังคมการเรียนรู้กล่าวคือ เป็นเครือข่ายที่เน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในชุมชน โดยมีวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นฐานในการพัฒนาองค์ความรู้

ภายหลังจากการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการการประเมินผลโครงการวิจัยซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญอย่างยิ่งที่มีอาจจะเลยเสียได้ เพราะผลการประเมินจะสะท้อนให้เห็นถึงความคืบหน้าของโครงการวิจัย ผลของการดำเนินโครงการวิจัยที่ผ่านมา ตลอดจนจุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของการดำเนินโครงการวิจัย อันมีคุณสมบัติต่อการนำไปพิจารณาได้ตรงต่อเพื่อแสวงหาและกำหนดวิธีการในการสร้างเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขมาตรการต่างๆ ที่ช่วยให้โครงการวิจัยดำเนินไปด้วยความราบรื่น บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

แม้ว่าการประเมินผลจะถูกกล่าวถึงเป็นขั้นสุดท้ายในกระบวนการวิจัย แต่ทีมวิจัยมิได้เพิกการประเมินผลโครงการวิจัยหลังจากผ่านพ้นขั้นตอนทั้งหลายในกระบวนการวิจัย เพราะตามความจริงแล้วได้มีการประเมินผลทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นเตรียมการวิจัย ขั้นเตรียมทีมวิจัย ขั้นศึกษาวิเคราะห์ปัญหาชุมชน ขั้นกำหนดโครงการและกิจกรรม และขั้นดำเนินโครงการและกิจกรรม ดังจะเห็นได้จากรายงานการดำเนินการแต่ละขั้นตอน จะกล่าวถึงวิธีดำเนินการในขั้นตอนนั้นๆ แล้วตามด้วยผลดำเนินการด้วยทุกครั้งไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นดำเนินโครงการและกิจกรรม มิได้เสนอเพียงแค่ผลของการดำเนินโครงการเท่านั้น แต่นำเสนอตารางแสดงผลการประเมิน โครงการทุกโครงการด้วย

หลังเสร็จสิ้นโครงการวิจัยขั้นดำเนินโครงการ และกิจกรรมต่างๆ เพื่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์อย่างยั่งยืน แล้ว ผู้วิจัยได้ออกจากพื้นที่แต่ยังคงเอาใจใส่ติดตามตรวจสอบเพื่อประเมินความต่อเนื่อง และความก้าวหน้าของโครงการและกิจกรรมเหล่านั้นโดยตลอด รวมไปถึงกับทีมวิจัยฝ่ายพัฒนา และทีมวิจัยฝ่ายชุมชน จนเวลาผ่านไปประมาณ 1 เดือน จึงกลับเข้าสู่พื้นที่ชุมชน เพื่อประชุมประเมินผลร่วมกับทีมวิจัยฝ่ายชุมชน และจัดเวทีชาวบ้านเสวนา “สร้างพลังชุมชนกับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้” ได้ผลการเสวนาดังต่อไปนี้

1) การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมเป็นโครงการที่มีประโยชน์โดยภาพรวม แต่จะอย่างไรให้เกิดประโยชน์กับชาวบ้าน ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่เพียงแต่มาลงทุน และส่งผลให้รายได้ของชุมชนเพิ่มมากขึ้นได้อย่างไร เป็นสิ่งที่ชาวบ้านได้ตั้งคำถามให้กับคณะวิจัยนำไปคิดเป็นปัญหาในอนาคต

2) ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของชุมชน ชุมชนแสดงให้คณะวิจัย เห็นถึงความร่วมมือ ความรัก ความสามัคคี ความไว้วางใจในการร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ปัญหาาร่วมกันของชุมชน มากขึ้นกว่าตอนที่เข้ามาดำเนินวิจัยในพื้นที่ นอกจากนั้นเวทีสานเสวนายังบ่งบอกถึงความเป็นชุมชนที่เข้มแข็งมากขึ้น ด้วยเหตุที่ทุกคนไม่หนีปัญหา แต่ร่วมกันนำปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมาร่วมคิด หางแนวทางแก้ไขร่วมกัน สร้างกติกาในการอยู่ร่วมกันเป็นระบบ ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน วิธีการใช้ใจให้ใจ เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ มองประโยชน์ของภาพรวม

3) ชาวบ้านได้เรียนรู้ร่วมกันกับคณะผู้วิจัย รวมถึงการสานต่อให้ชาวบ้านนำผลของการวิจัยไปดำเนินการแก้ไขปัญหาระดับชุมชนต่อไป หากแต่การมุ่งตอบสนองความต้องการและข้อจำกัดของชุมชน รวมถึงการทำให้ชุมชนได้มองเห็นปัญหาของตนเอง เกิดความต้องการอย่างแข็งขันและมุ่งมั่นมีส่วนร่วมทั้งในการปฏิบัติงานวิจัยและการนำผลของการวิจัยไปใช้เพื่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์อย่างยั่งยืนและการสร้างความยอมรับของประชาชน

4) คณะผู้วิจัยควรประสานความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรชุมชนพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง และเป็นที่ยังให้กับชาวบ้านในการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน ควรนำสาระความรู้จากการจัดโครงการไปขยายผลเพื่อถ่ายทอดสู่บุคลากรและเผยแพร่แก่สาธารณชนต่อไป และขณะก่อสร้างคณะผู้วิจัยควรมีการติดตามตรวจสอบผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นให้กับชุมชน

โดยสรุปจากการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เห็นความสำคัญของการสร้างทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อนำเอาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ พัฒนาเป็นสินค้าทางวัฒนธรรม ส่งเสริมเพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน การดำเนินโครงการวิจัยเป็นไปอย่างราบรื่น ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ผู้เข้าร่วมโครงการได้แสดงความกระตือรือร้นในการมาเข้าร่วม พร้อมทั้งให้ความสนใจและความตั้งใจตลอดการดำเนินโครงการนั้นๆ อย่างจริงจังและจากการวิเคราะห์แบบประเมินผลโครงการที่ให้ผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละโครงการประเมินความคิดเห็น ก็ปรากฏว่าผลการประเมินในภาพรวมของทุกโครงการอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ทั้งสิ้นจึงสรุปได้ว่าโครงการหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นล้วนมีคุณประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนและสร้างความยอมรับของประชาชนเพื่อให้สามารถดำเนินการในโครงการที่มีศักยภาพได้

อภิปรายผล

1) บริบทชุมชน ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพของชุมชน ลักษณะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะทางสังคม ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์

บริบทชุมชนของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทหล่ม ชาวบน ชาวม้ง ชาวลีซอ พบว่า ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พลัดถิ่นเนื่องจากการเกิดสงครามในสมัยก่อนและอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ยกเว้นชาวนน ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์มอญโบราณ ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่บรรพกาล เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีภาษาและวัฒนธรรมเป็นอัตลักษณ์ของตัวเอง คนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่จะพูดภาษาไทยกัน มีเพียงผู้สูงอายุเท่านั้นที่ยังพูดภาษาชาวนน สอดคล้องกับสำราญ ท้าวเงิน (2559: 39) ซึ่งได้ศึกษาความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าจังหวัดเพชรบูรณ์มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษาเป็นอย่างมาก โดยมีภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชนต่างๆ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ถึงกว่า 10 กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งนับว่าเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญ มีคุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาและความรู้ที่เกี่ยวกับมนุษย์ในเอเชียอาคเนย์ โดยมีภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาราชการเพียงภาษาเดียว และใช้เป็นสื่อในการสอนในโรงเรียน เป็นสื่อในการติดต่องานทุกระดับ และในสื่อสารมวลชน กลุ่มภาษาต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวนอย่างน้อย 3 ภาษาที่กำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤตที่รุนแรงและชัดเจน มีโอกาสที่จะเสื่อมสลายไปในศตวรรษนี้ได้แก่ ภาษาชาวนน ลาวพวน ลาวครั่ง ชุมชนเหล่านี้อยู่ในภาวะวิกฤตระดับต่างๆ กัน ผู้คนทั่วไปที่เกี่ยวข้องก็ยังขาดความตระหนักอย่างเพียงพอถึงความร้ายแรงของปัญหาภาวะวิกฤติทางภาษาและวัฒนธรรม และผลกระทบที่เกิดขึ้นอันจะทำลายความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษาซึ่งเป็นแหล่งเก็บภูมิปัญญาของมนุษยชาติติดต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน ส่งผลให้เกิดวิกฤตด้านอัตลักษณ์ของกลุ่มชนต่างๆ ต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ ซึ่งมีผลให้กลุ่มชนต่างๆ อ่อนแอ ไม่สามารถธำรงรักษาเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของตนเองไว้ได้ ประเทศไทยก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ประสบกับภาวะวิกฤตนี้ ทำให้สังคมอ่อนแอขาดความเชื่อมั่น ความมั่นคง ซึ่งเป็นรากฐานของการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

กลุ่มชาติพันธุ์ชาวนน หรือ ญ้อกร เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีความเสี่ยงที่ภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เสื่อมสลายหมดสิ้นไปในศตวรรษนี้ สอดคล้องกับสุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2548) พบว่าปัจจุบันมี 14 ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ประเทศไทยอยู่ในสภาวะวิกฤตและอาจไม่สามารถดำรงอยู่รอดพ้นศตวรรษนี้ไปได้ หากไม่ได้รับการช่วยเหลือ ได้แก่ ภาษาของ กะซอง ชัมเร ชะโอง มลาบรี เกนชีว ญ้อกร โช้ (ทะเว็ง) ละเวือะ ละว้า (ก่อ) อัมปี ปิซุ อูร์กละไว และมอเก็น/มอเกล็น ในสภาวะการณ์เช่นนี้ สิ่งที่เป็นแรงจูงใจประการหนึ่งคือการเร่งสร้าง

องค์ความรู้ในการจัดการกับปัญหา กล่าวคือการศึกษาและวิธีการฟื้นฟูอรรถกษาศาในภาวะวิกฤตซึ่งยังนับว่าขาดแคลนอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างองค์ความรู้ที่สังเคราะห์ขึ้นมาจาก ประสบการณ์การศึกษาและฟื้นฟูภาษาในบริบทของภูมิภาคเอเชียและประเทศไทย ทั้งนี้เพราะส่วนมากแล้วองค์ความรู้ดังกล่าวในปัจจุบันล้วนมาจากประสบการณ์ในกิจกรรมฟื้นฟูภาษาในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งมีบริบททางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป สอดคล้องกับ มยุรี ดาวรัตน์ (2557) ซึ่งกล่าวว่าในสภาวะปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและวัฒนธรรมจะพบเห็นกันอยู่ตามสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติและขาดความตระหนัก ภาษาและวัฒนธรรมต่างๆ ที่มีอยู่ในโลกนี้ก็จะเสื่อมสลายไป ภาษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านี้ล้วนมีคุณค่าควรค่าแก่การดูแลรักษา เพราะทำให้เข้าใจรากเหง้าและตัวตนของคนในชาติเพิ่มขึ้นแต่การอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น จะเกิดขึ้นได้และมีความยั่งยืน ต้องเกิดจากจิตใจที่อยากจะทำ ผนวกกับกระบวนการทำงานแบบคู่ขนานระหว่างนักวิชาการภายนอกกับคนภายในชุมชนโดยอาศัยการโยงโยความคิดและร่วมปฏิบัติการจากเครือข่ายต่างๆ อย่างรอบด้านและลึกซึ้ง และเห็นประโยชน์ของชุมชนเป็นสำคัญ

2) กระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน

จากการศึกษาในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นเครื่องมือในการสร้างเครือข่าย โดยเริ่มสร้างเครือข่ายจากการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่กำลังจะถูกสืบลื้อไปทุกขณะ โดยนักวิจัยเข้าไปกระตุ้นให้ชุมชนเห็นความสำคัญ และช่วยพัฒนาฐานความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมให้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ทุกคนเกิดความภูมิใจและความมีศักดิ์ศรีในภาษาและวัฒนธรรมของตน แล้วจึงดำเนินการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน ตามแนวคิดลักษณะเครือข่ายสังคมการเรียนรู้กล่าวคือ เป็นเครือข่ายที่เน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในชุมชน โดยมีวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ สอดคล้องกับการศึกษาของธนพฤกษ์ ชามะรัตน์ และคณะ (2554) กล่าวคือ การสร้างเครือข่ายทางสังคม ต้องเริ่มจากความสัมพันธ์ส่วนตัวและลักษณะเฉพาะที่เกิดจากประสบการณ์ร่วมเดียวกัน มีการขยายเครือข่ายทั้งแนวราบแนวตั้ง ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความสัมพันธ์เชิงซ้อน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเดียวกันอยู่บนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนเชิงผลประโยชน์หลัก แต่กระบวนการดังกล่าว อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สมดุลและไม่สมดุล ทั้งนี้ช่วงระยะเวลาของความสัมพันธ์ในเครือข่าย อาจขึ้นอยู่กับระดับความสัมพันธ์ส่วนตัวของสมาชิกเครือข่ายเช่นเดียวกับการศึกษา

ซึ่งพบว่าในกระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ กระบวนการเรียนรู้เป็นกลไกที่เกิดขึ้นเนื่องจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในเครือข่ายการเรียนรู้ ได้แก่ คน ความรู้ และทรัพยากร ข้อค้นพบนี้ให้ถึงการนำเอาความเชื่อทางด้านวัฒนธรรม ประเพณีของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นฐานในการสร้างความตระหนักต่อปัญหา และการถ่ายทอดความรู้ในการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน สมาชิกการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทางการและไม่เป็นทางการเพื่อถ่ายทอดวิทยาการสมัยใหม่ในการแก้ปัญหาของชุมชนสอดคล้องกับผลการศึกษาการสร้างรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายพลังสังคมเชิงบูรณาการในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนของ นฤชา โฆษาศิวิไลซ์

และคณะ (2559) โดยอาศัยหลักการมีส่วนร่วม หลักการแบ่งงานตามหน้าที่ หลักการประสานงาน และการติดต่อสื่อสารทั้งใน/นอกเครือข่าย ทั้งที่เป็นระดับกลุ่ม ระดับเครือข่าย และระหว่างเครือข่ายด้วยกัน โดยผ่านกระบวนการพัฒนาเครือข่ายพลังสังคมเชิงบูรณาการ ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาผู้นำและสมาชิก การพัฒนาการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และการสร้างการมีส่วนร่วมทั้งในและนอกเครือข่าย ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ทำให้สมาชิกได้เกิดทักษะการพัฒนาเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

อย่างไรก็ตาม หากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียนต้องการพัฒนาเครือข่ายให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน ควรมีแผนการพัฒนาเครือข่ายให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยทุกกระบวนการควรมีการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดำเนินการพัฒนาเครือข่ายทุกขั้นตอน โดยเน้นสร้างความตระหนักรู้ให้เกิดขึ้นกับคนทุกเพศทุกวัย ในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการช่วยกันดูแลรักษาวัฒนธรรมไม่ให้เสื่อมสลายหายไป อันจะเป็นผลให้เกิดความยั่งยืนของเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีรูปแบบการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียนไปทดลองใช้ในการสร้างเครือข่ายในระดับจังหวัด หรือระดับภูมิภาค เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรบูรณาการการทำงานร่วมกันในการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน โดยวางแผนร่วมกัน พร้อมขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยแนวทางการพัฒนาเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียนให้เกิดความยั่งยืน

2. ควรศึกษาแนวทางการนำโครงข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการบูรณาการการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียนไปใช้ประโยชน์สร้างรายได้ให้กับกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

ณธกร ขาวเข้ม และ ชชาติชาย ไชยะวิสุทธิ. (2558, มกราคม-มีนาคม). เครือข่าย: กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนา

ท้องถิ่น. วารสารการบริหารท้องถิ่น, 8(1), 61-67.

นฤชา ไชยาศิริวิไลซ์, เสาวภา สุขประเสริฐ และสุวารี ศรีบุญยะ. (2559, ตุลาคม-ธันวาคม). รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายพลังสังคมเชิงบูรณาการในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 11(4), 105-118.

- มยุรี ถาวรพัฒน์. (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). การอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษากลุ่มชาติพันธุ์เลอเวีอะ (ละว้า) บ้านป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารกระแสวัฒนธรรม, 15(28), 59-66.
- สำราญ ท้าวเงิน. (2559, มกราคม-มิถุนายน). การจัดการความรู้ความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 7(1), 39-53.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2547, มกราคม-มิถุนายน). ความหลากหลายของภาษาและชาติพันธุ์ : ทรัพยากรล้ำค่าหรือปัญหาที่แก้ไม่ตก. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 23(1), 15-24.

ภาคผนวก

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณากลับกรองผลงานทางวิชาการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมเดช มุ่งเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์ สมยานะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ อินตะขัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญพวพรรณ วิงวอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
5. รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรภา สິงห์ธนสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
7. รองศาสตราจารย์ไพไล เลิศพงศ์พิรุฬห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ คำใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิดา สัตโยภาส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา ลีตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานฉัตร อาการักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศิริ นิลดำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ เนตรประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย เชื้อมวาราศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยากร ตีระพฤติกุลชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภฤกษ์ ธาราพิทักษ์วงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงดาว จินดาเทวิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนินท์ นนทโคตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิราวัฒน์ ชมระกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร ประสมทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิรัช รัตนันต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษมี งามมีศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี ตปนียาวรวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรรา บุตสีทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาลี ตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานิสรา จรัสวิญญู	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พชรไพ โประภัสสร	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีวรรณ บุญอนันต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมะทินนา ศรีสุพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานินทร์ ไชยเย็น	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวรรณ บุญมี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานพ ชุ่มอ่อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดชวิทย์ นิลวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กษิตติ์ ใจผาวัง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลอรัตน์ ศิริเชตรกรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิษณุพร ประครองใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
37.	ดร.อัจฉรา เมฆสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
38.	ดร.อารยา อริยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
39.	ดร.ณัฐวุฒิ ปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
40.	ดร.เจน จันทรสภาแสน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
41.	ดร.แก้วดา ผิวพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
42.	ดร.ปานิสร่า คงปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
43.	ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
44.	ดร.วิสุทธ์ สุขบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
45.	ดร.สุทธิรัตน์ พลอยบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
46.	ดร.รดี ธนารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
47.	ดร.ภาณุรังษี เตือนไธสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
48.	ดร.ณภัทร วุฒะพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
49.	ดร.รัตนา สิทธิอ่วม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
50.	ดร.วันชัยพร จันทรักษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
51.	ดร.ธิตยา ทองเกิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

1	รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบา สุธีธร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2	รองศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา จันทร์คง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3	รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ จันตะนี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย
4	รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาติ ปณะราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
5	รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
6	รองศาสตราจารย์ ดร.วชิระ วิชชุกรนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลีตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร ทิพย์ศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนาเชียงราย
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท ศรีพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ นามบุรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกิตติ์ อินทร์สวรรค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญจนา ดิษฐ์แก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนาตาก
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิษฐา หรุ่นเกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ ชูทัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา หล่อตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา
18	ดร.ภูวนาท พิภพเกตุ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
19	ดร.อานนท์ คำวรรณ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
20	ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
21	ดร.สิญธร นาคพิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
22	ดร.ณัฐินี ทองดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

คณะกรรมการดำเนินงาน

กองบรรณาธิการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงดี	มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา จันทรวง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ดร.ยุภาดี ปณระราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีวรรณ บุญอนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรรา บุตสีทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
7. ดร.กนิษฐา ศรีภิรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
8. นายวชิรวิทย์ กรรณิกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
9. นายวัชรินทร์ ปัญญาแสน	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
10. นายอมร วรรณารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

คณะกรรมการจัดการประชุม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีวรรณ บุญอนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดชวิทย์ นิลวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วาริพิน มงคลสมัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศิริ นิลดำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา ลีตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์ สิงห์ทองชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิราช รัตนันต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เส็งพานิช	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมมะทินนา ศรีสุพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
11. ดร.ปณิสรา คงปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
12. อาจารย์เอี่ยม สายคำหน่อ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
13. อาจารย์ปทุมทริกา สุนทรสิงห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนันท์ จิตติยาปราโมทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

15.	ดร.ณัฐฉา ปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
16.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิรวาวัฒน์ ชมระกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
17.	ดร.วิสุทธิ สุขบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่ ๒๙๐๖/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗
 “วิทยาการจัดการวิชาการ ๒๐๑๘: การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย ๔.๐”
 คณะวิทยาการจัดการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

เพื่อให้การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗ (THE ๗th National Conference) วิทยาการจัดการวิชาการ ๒๐๑๘: การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย ๔.๐ คณะวิทยาการจัดการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่กำหนดจัดขึ้นในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด เป็นไป ด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗ ดังนี้

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑.๑ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๑.๒ รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ

๑.๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิราวัฒน์ ชมระกา

๑.๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศิริ นิลดำ

๑.๕ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนันท์ จิตติยาปราโมทย์

๑.๖ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เลี้ยงพานิช

๑.๗ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์ สิงห์ทองชัย

๑.๘ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดชวิทย์ นิลวรรณ

๑.๙ ดร.ปาณิสรา คงปัญญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

/๒.คณะกรรมการดำเนินงาน....

- ๒ -

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน**๒.๑ คณะกรรมการจัดการประชุม**

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริย์ ผลประเสริฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วาริพิน มงคลสมัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิราวัฒน์ ชมระกา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิวรรณ บุญอนันท์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เส่งพานิช
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมะทินนา ศรีสุพรรณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์ สิงห์ทองชัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิราษ รัตนันต์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศิริ นิลดำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา สัตระกุล
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนันท์ ฐิตยาปราโมทย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	กรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดชวิทย์ นิลวรรณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	กรรมการ
๑๓. ดร.ปณิสรา คงปัญญา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๔. ดร.วิสุทธิ สุขบำรุง
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	กรรมการ
๑๕. ดร.ณัฐภูมิ ปัญญา
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	กรรมการ
๑๖. อาจารย์เอ็ม สายคำหน่อ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	กรรมการ

/๑๗.อาจารย์ปุนพริกา....

- ๓ -

๑๗. อาจารย์ปณทริกา สุคนธสิงห์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิวรรณ บุญอนันต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	กรรมการและเลขานุการ

- หน้าที่**
- กำหนดแผนงานและรูปแบบการจัดงานประชุมวิชาการ
 - ควบคุมดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการจัดงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒.๒ คณะกรรมการอำนวยการ

มีหน้าที่เกี่ยวกับการอำนวยการให้การจัดประชุมเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายใน การจัดประชุม ได้แก่ การให้คำปรึกษา การเสนอแนะ การวินิจฉัยและตัดสินใจ และแก้ปัญหาในการดำเนินงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เป็นต้น ประกอบด้วย

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาคณบดี	กรรมการ
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวิจัย	กรรมการ
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	กรรมการ
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิลปวัฒนธรรม	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (แม่สอด)	กรรมการ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายแผนและวิจัย	กรรมการ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
หัวหน้าสำนักงานคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการเงินและการธนาคาร	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการตลาด	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการบัญชี	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการบัญชี (แม่สอด)	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป (แม่สอด)	กรรมการ
ประธานโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (แม่สอด)	กรรมการ

/๒.๓ คณะกรรมการฝ่ายประสานงาน....

- ๔ -

๒.๓ คณะกรรมการฝ่ายประสานงาน

มีหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานและการจัดการประชุม ได้แก่ การเสนอขออนุมัติโครงการ การประชาสัมพันธ์โครงการ การเตรียมการจัดการประชุม การติดต่อประสานงานผู้ทรงคุณวุฒิ และการจัดทำรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) เป็นต้น ประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิวรรณ บุญอนันท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชร บุดสีทา	กรรมการ
อาจารย์ประพล จิตคติ	กรรมการ
อาจารย์ยุชิตา กันหาหมิง	กรรมการ
อาจารย์คุณัญญา เบญจวรรณ	กรรมการ
นายวัชรินทร์ ปัญญาแสน	กรรมการ
นางสาวสุพัชรี ท้ายนาวา	กรรมการ
นายวิชวิทย์ กรรณิกา	กรรมการและเลขานุการ

๒.๔ คณะกรรมการฝ่ายลงทะเบียน

มีหน้าที่เกี่ยวกับการลงทะเบียน ได้แก่ ดำเนินการจัดเตรียมใบรายชื่อรับลงทะเบียน รับลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม การจัดเตรียมเอกสารและซองที่ระลึก รับลงทะเบียน การติดตั้งโปสเตอร์ และรับลงทะเบียนนำเสนอแบบปากเปล่า เป็นต้น ประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชร บุดสีทา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา ครองแก้ว	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี จันทร์อินทร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิสรา จรัสวิญญู	กรรมการ
อาจารย์วรรณพรรณ รักชน	กรรมการ
อาจารย์อนันต์ธิดา ดอนบันเทา	กรรมการ
อาจารย์ศิริพร โสมคำภา	กรรมการ
อาจารย์วรรณวนิช ต่อคร้าม	กรรมการ
อาจารย์ชูเกียรติ เนื้อไม้	กรรมการ
อาจารย์ทิพย์วรรณ ศิบุญนันท์	กรรมการ
อาจารย์นงลักษณ์ จี๊จู่	กรรมการ
อาจารย์อังคณา ตาเสนา	กรรมการ
นางสาวสมิตรา หอมอรุณ	กรรมการและเลขานุการ

๒.๕ คณะกรรมการฝ่ายเอกสารประกอบการประชุม

มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม ได้แก่ แบบฟอร์ม คำสั่ง กำหนดการ ประกาศ หนังสือราชการ หนังสือเชิญ เอกสารประกอบการประชุม ประกอบด้วย

อาจารย์วรรณ แฉ่งไม้	ประธานกรรมการ
อาจารย์ชญานันท์ ศิริกิจเสถียร	กรรมการ

/อาจารย์วิชญเดช....

อาจารย์วิชญเดช นันไชยแก้ว	กรรมการ
อาจารย์ประพัทธ์สร บัวเมื่อน	กรรมการ
อาจารย์กันยา มั่นคง	กรรมการ
อาจารย์นภลัย บุญคำเมือง	กรรมการ
นางสาวบุษยมาส คงเกิด	กรรมการ
นางสุภาภรณ์ นุชรุ่งเรือง	กรรมการและเลขานุการ

๒.๖ คณะกรรมการฝ่ายพิธีการและการต้อนรับ

มีหน้าที่เกี่ยวกับพิธีการและต้อนรับ ได้แก่ พิธีเปิด การรับรองผู้ทรงคุณวุฒิ การเดินทางและที่พักของผู้ทรงคุณวุฒิ การรับรองผู้เข้าร่วมประชุมและแขกผู้มีเกียรติ การดำเนินการตามขั้นตอนการนำเสนอผลงานทางวิชาการแบบปากเปล่า แบบโปสเตอร์ และการจัดตกแต่งสถานที่ เป็นต้น ประกอบด้วย

ดร.กนิษฐา ศรีภิรมย์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี จันทน์อินทร์	กรรมการ
อาจารย์พัทธาภรณ์ อารีเอื้อ	กรรมการ
อาจารย์พลอยณัชชา เตชะเศรษฐศิริ	กรรมการ
อาจารย์ประกัสสร กลีบประทุม	กรรมการ
อาจารย์คุณัญญา เบญจวรรณ	กรรมการ
อาจารย์วรางค์ รามบุตร	กรรมการ
อาจารย์ศุภมาส ผกาภาส	กรรมการ
อาจารย์วันชัย เฟื่องวัน	กรรมการ
อาจารย์ชัยรัตน์ ชันแก้ว	กรรมการ
อาจารย์ทิพย์หทัย ทองธรรมชาติ	กรรมการ
อาจารย์ธัญพร หาได้	กรรมการ
อาจารย์ชนิษฐา ชมชาติ	กรรมการ
นักศึกษาโปรแกรมวิชาบัญชี (แม่สอด)	กรรมการ
นักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (แม่สอด)	กรรมการ
อาจารย์สันติ คู่กระสังข์	กรรมการและ เลขานุการ

๒.๗ คณะกรรมการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการด้านอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ การจัดทำคู่มืออาหาร การจัดหาและการให้บริการอาหาร อาหารว่าง และน้ำดื่มตลอดการประชุม เป็นต้น ประกอบด้วย

อาจารย์สุภาภรณ์ หมั่นหา	ประธานกรรมการ
นางสาวสุมิตรา หอมอรุณ	กรรมการ
ดร.वासนา จรูญศรีโชติกำจร	กรรมการ
อาจารย์ราววาด ยิ้มสวัสดิ์	กรรมการ
อาจารย์วรรณวนิช ด่อนคร้าม	กรรมการ
นักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป (แม่สอด)	กรรมการ
นางสาวนัฐรินทร์ พิชิตปัญญา	กรรมการและเลขานุการ

- ๖ -

๒.๘ คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ สื่อและเทคโนโลยี

มีหน้าที่เกี่ยวกับสถานที่ สื่อและเทคโนโลยี ได้แก่ การจัดสถานที่ต่างๆ เช่น สถานที่ในพิธีเปิด สถานที่ติดตั้งโปสเตอร์ สถานที่รับประทานอาหารกลางวัน และสถานที่นำเสนอผลงานทางวิชาการแบบปากเปล่า การจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีในการดำเนินการประชุม การติดตั้งป้ายบอกทิศทางต่าง ๆ เช่น ห้องประชุม ห้องอาหาร ห้องสุขา และสถานที่จอดรถ เป็นต้น ประกอบด้วย

อาจารย์การันต์ เจริญสุวรรณ	ประธานกรรมการ
อาจารย์พัทธภรณ์ อารีเอื้อ	กรรมการ
อาจารย์ชลธิชา แสงงาม	กรรมการ
อาจารย์จักรพันธ์ หวางจ้อย	กรรมการ
อาจารย์มนตรี ใจแน่น	กรรมการ
อาจารย์ฉัตรชัย อินทรประพันธ์	กรรมการ
นายวัชรินทร์ ปัญญาเสน	กรรมการ
ดร.เอกรัฐ ปัญญาเทพ	กรรมการ
ดร.ธีรศิลป์ กันธา	กรรมการ
นายสุรศักดิ์ วั่งวงษ์	กรรมการ
นายทัศไนย์ ศิริมา	กรรมการ
นายกำภู สุจริตจันทร์	กรรมการ
ว่าที่ร้อยตรีสุวัตร ชมอุต	กรรมการ
แม่บ้าน (แม่สอด)	กรรมการ
นายอมร วรรณารักษ์	กรรมการและ เลขานุการ

๒.๙ คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

มีหน้าที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การจัดทำแผนผังสถานที่จัดงาน การจัดทำป้ายการจัดงาน การจัดทำไวนิลประชาสัมพันธ์ การประสานงานกับผู้เข้าร่วมการประชุม และการถ่ายภาพตลอดการประชุม เป็นต้น ประกอบด้วย

อาจารย์ธัญรัตน์ บุญปิ่น	ประธานกรรมการ
ดร.ประจักษ์ กีก้อง	กรรมการ
ดร.ศุภโชคชัย นันทศรี	กรรมการ
อาจารย์พิมพ์นารา บรรจง	กรรมการ
นักศึกษาโปรแกรมวิชานิติศาสตร์	กรรมการ
นายณัฐพล วรรณสุทธะ	กรรมการและเลขานุการ

๒.๑๐ คณะกรรมการฝ่ายการเงินและพัสดุ

มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินและพัสดุ ได้แก่ การจัดซื้อจัดจ้าง จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการจัดประชุม การเตรียมเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณ การดำเนินการเบิกจ่าย การจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย การจัดการค่าลงทะเบียน เป็นต้น ประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรภรณ์ โพธิ์เงิน	ประธานกรรมการ
อาจารย์วรรณวนิช ด่อนคร้าม	กรรมการ

/อาจารย์วรพงศ์....

- ๗ -

อาจารย์วรพงศ์ งามบุตร

กรรมการ

นางมัทรี ขาวจ้อย

กรรมการและเลขานุการ/

๒.๑๑ คณะกรรมการฝ่ายประเมินผลและรายงานผลการประเมิน

มีหน้าที่เกี่ยวกับการออกแบบประเมินผล การประเมินผลและรายงานผลการประเมินการ

ดำเนินงาน เป็นต้น ประกอบด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ

ประธานกรรมการ

อาจารย์ประภัสสร กลีบประทุม

กรรมการ

นักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

กรรมการ

อาจารย์อนธิดา เพชรพิมูล

กรรมการและเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(รองศาสตราจารย์สุวิทย์ วงษ์บุญมาก)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่ ๒๙๐๗/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความเพื่อนำเสนอในประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗
 “วิทยาการจัดการวิชาการ ๒๐๑๘: การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย ๔.๐”
 คณะวิทยาการจัดการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

ตามที่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้ดำเนินการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗ (THE ๗th National Conference) วิทยาการจัดการวิชาการ ๒๐๑๘: การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย ๔.๐ คณะวิทยาการจัดการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ที่กำหนดจัดขึ้นในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด เพื่อให้การพิจารณากลั่นกรองบทความที่จะนำเสนอในการประชุมวิชาการมีคุณภาพและมีมาตรฐานทางวิชาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จึงแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความเพื่อนำเสนอในประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗ “วิทยาการจัดการวิชาการ ๒๐๑๘: การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย ๔.๐” ดังต่อไปนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สมเดช มุ่งเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิระศักดิ์ สมยานะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ อินตะขัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญทวรรณ วังวอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรภา สิมหันธ์สาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๗. รองศาสตราจารย์ไพโรจน์ เลิศพงศ์พิรุฬห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบา สุธีธร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา จันทร์คง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ จันตะนี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาติ ปณะราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วชิระ วิชชุนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ คำใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิดา สัตโยภาส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา ลีตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานฉัตร อากาภิรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศิริ นิลคำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลีตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ เนตรประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

/๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย.....

- ๒ -

๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย เชื้อมวราศาสตร์
 ๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยาภรณ์ ตีระพุดิกลชัย
 ๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภฤกษ์ ธาราพิทักษ์วงศ์
 ๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงดาว จินดาเทวิน
 ๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนินท์ นนทโคตร
 ๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิราวัฒน์ ชมระกา
 ๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร ประสมทอง
 ๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิราษ รัตนันต์
 ๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักขมี งามมีศรี
 ๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี ตปนียวรงค์
 ๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชร บุดสีทา
 ๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาลี ตระกูล
 ๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานิสรา จรัสวิญญู
 ๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พชรไพ ประภัสสร
 ๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิวรรณ บุญอนันท์
 ๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมะหินนา ศรีสุพรรณ
 ๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานินทร์ ไชยเชษฐ์
 ๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร ทิพย์ศรี
 ๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท ศรีพงษ์
 ๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ นามบุรี
 ๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา
 ๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกิตติ์ อินทร์สวรรค์
 ๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์
 ๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญญณา ดิษฐ์แก้ว
 ๔๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิษฐา หรุ่นเกษม
 ๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ ชูทัน
 ๔๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา หล่อตระกูล
 ๔๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวรรณ บุญมี
 ๔๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานพ ชุ่มอุ่น
 ๕๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดชวิทย์ นิลวรรณ
 ๕๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กษิตติ์ ใจผาวัง
 ๕๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลอรัตน์ ศิริเขตรกรณ์
 ๕๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชญาพร ประครองใจ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 ล้านนาเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 ลานนาตาก
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 พระนครศรีอยุธยา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

/๕๔. ดร.อัจฉรา.....

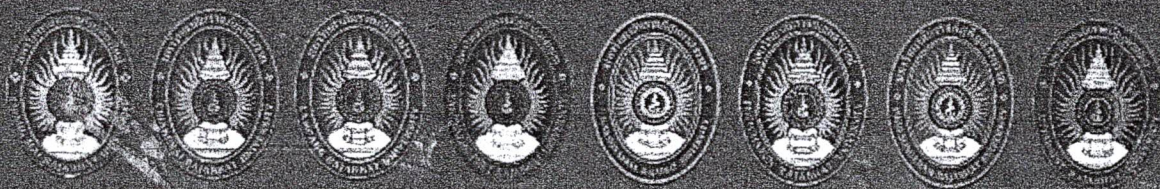
- ๓ -

๕๔. ดร.อัจฉรา เมฆสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๕๕. ดร.อารยา อริยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๕๖. ดร.ณัฐทิพย์ ปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๕๗. ดร.เจน จันทรสภาแสน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๕๘. ดร.แก้วตา ผิวพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๕๙. ดร.ปาณิสรา คงปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๖๐. ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
๖๑. ดร.วิสุทธิ์ สุขบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
๖๒. ดร.สุทธิรัตน์ พลอยบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
๖๓. ดร.รตี ธนารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
๖๔. ดร.ภานุรังษี เดือนโง้ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
๖๕. ดร.ณภัทร วุฒธะพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๖๖. ดร.รัตนา สิทธิอ่วม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๖๗. ดร.วันชพร จันทรักษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
๖๘. ดร.ธิติยา ทองเกิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๖๙. ดร.ภูวนาท พักเกตุ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๗๐. ดร.อานนท์ คำวรรณ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๗๑. ดร.มัทนชัย สุทธิพันธ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๗๒. ดร.สิญาธร นาคพิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๗๓. ดร.ณัฐินี ทองดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(รองศาสตราจารย์สุวิทย์ วงษ์บุญมาก)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

เครือข่ายความร่วมมือวิชาการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

📍 89 หมู่ 1 ต.นครชุม อ.เมือง จ.กำแพงเพชร 62000

☎ 055-706555 ต่อ 3513 🖨 055-706511

📘 facebook page: facebook.com/mngkpru

🌐 website: management.kpru.ac.th

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

ดร.วุฒินันท์ รัตนภรณ์ และคณะ

ได้เข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการ แบบบรรยาย (Oral Presentation)
เรื่อง การสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์
เพื่อการบูรณาการเรียนรู้สู่ชุมชนสำหรับรองรับประชาคมอาเซียน

ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๓

“วิทยาการจัดการวิชาการ ๒๐๑๘ : การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย ๔.๐”

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (แม่สอด)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิรวัดน์ ขมระกา)

ประธานเครือข่าย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ)

ประธานกรรมการดำเนินงาน